

Fulín, Tomáš (2016) *Trénink osobní obrany v basketbalovém družstvu mládeže.* (Bakalářská práce.) Praha: UK PedF.

Posudek oponenta – doc. PhDr. Jiří Hrabinec, CSc.

Autor řešil problém na cca 50 stranách s využitím 13 zdrojů uvedených v seznamu literatury. Struktura práce je klasická. Cílem práce (s. 9) je „zjistit, zda při zapojení vybraných cvičení do tréninkového procesu (mládeže?!!) dojde po určité době (???) ke zlepšení hráčů v obranných činnostech.“ Zde by bylo vhodné formulovat i problémové otázky, které budou autora při výzkumu zajímat především a na které pak by navazovaly hypotézy. Co znamená „po určité době“???

Teoretická část je relevantní zkoumané problematice – otázkou je kap. 3.8 Návrh na sestavení tréninkové jednotky. Je to již návrh autora? (pak by měl být již součástí buď metodické či výsledkové části), či je také návrh stejně jako navrhovaná cvičení převzat (od koho)?

Hypotézy (s. 33) jsou formulovány věcně v souladu s obecným cílem práce. Metodou jejich verifikace je experiment a následný rozhovor s trenérem.

Výzkumná část prezentuje výsledky výzkumu v klubu BC Benešov u týmu kategorie U15 v průběhu dvou sezón v letech 2014-2016. Autor zde přehledně zpracovává statistiky obou sezón před a po aplikaci speciálních tréninkových prostředků a dílčím způsobem je interpretuje. V kap. Diskuse z nich pak vyvozuje závěry k verifikaci hypotéz. Bylo zde možné výsledky interpretovat ještě v širších souvislostech (např. ve vztahu k teorii či jiným výzkumům)?

Práce má však jeden zásadní nedostatek – nikde se nedočteme podrobnosti o tom, kolik bylo tréninků, jak byl sestaven plán jejich zařazení do programu ostatních tréninkových jednotek (jistě se celý rok netrénovala pouze obrana???). Bylo těch jednotek pět či padesát? Říká autorovi něco princip opakovatelnosti práce? V této podobě smysl celého výzkumu spočívá bohužel pouze v informaci pro čtenáře, že když se něco trénuje, tak dojde ke zlepšení – ale podrobnosti jak, kdy, kolik atd. zde nejsou. Jak se má pak čtenář či jiný trenér poučit? Při obhajobě je třeba tyto údaje doplnit!

Závěry (s. 46) nejsou skutečnými strukturovanými závěry ve smyslu nejdůležitějších poznatků, k nimž autor výzkumem dospěl – jedná se spíš o pouhý „slohový“ souhrn, bez základních údajů, které by závěry potvrzovaly. Jak by tedy měly být závěry správně formulovány?

Celkově konstatuji, že autor prokázal zaujetí pro řešenou problematiku a věnoval práci značné úsilí, včetně pečlivého zpracování. Základní chyba je ale v koncepci, která pominula seznámení čtenáře s výše zmíněnými parametry tréninku.

Přes uvedené výhrady práci doporučuji k obhajobě.

Otázky k obhajobě:

V čem spočívá princip experimentu a jak se promítl do Vašeho výzkumu?

Další otázky viz text posudku.

Návrh hodnocení:

V Praze 25.12.2016

doc. PhDr. Jiří Hrabinec, CSc.